

**Δοξολογοῦν προστάτιδες κυρίες τῆς Γροικίας
τὸν φοβερὸ Ρεσιδ' Ἀγά, χαμᾶλη τῆς Τουρκίας.**

μαύρους ἀφροὺς φανατισμοῦ
κι' ἀφ' αὐτοῦ πατριωτισμοῦ,
καὶ γίνεσαι Ρεσιδ' Ἀγάς
μὲνο σὰν βλέπης ἐκλογάς.

Τότε πατρὶς πολεμική,
τότε γὰρ σφαιρὰ φονική
βαστώντας τὸ σφαιρίδιον,
ἀπὸ πολέμων κλέματα
μὲ τὰλλ' ἀγριοκάντακα
ζητεῖς καὶ οὐ μερίδιον.

Ταῦτάς σκέψεις ὁ Ρεσιδ' στὴν νοῦ μου προκαλεῖ,
ἐν τούτοις τώρα μὲ χαρὰ μαθαίνω, γιουναλή,
ὡς πάφατε νὰ στέλλετε πρὸς τοὺς Προστάτας νότες
καὶ νὰ διαμαρτυροῦσθε σὰν πρῶτα κεχηγόντες.

Τὸ μὴ ζαλιζειν μὲ χαρτὰ
τῶν Προστατίδων μας ταδεῖα,
καὶ μὴ μὲ πένεες πολεμίων κατὰ τῶν πολεμίων
τῆς ἄλλης Ρωμησοῦνης,
μοῦ φαίνεται, βρε Περικλή, κηρήγορον σημείων
μειλοῦσης ἀσφροῦσης.

Κι' ἂν γίνουσι γιὰ χειρότερα καὶ τούτων γεγονότα,
γιὰ τῆς Ἑλλάδος τὸ καλὸ

μὴ στείλετε, παρακαλῶ,
πρὸς τοὺς Προστάτας νότα.

Ὡς τώρα μὲ τῆς νότες μας, καθήμενὴ γιουναλή,
ἔκαναμε τῆς Προστατίδες κι' ἐγέλασαν πολύ,
κι' εἶναι σ' αὐτὸ μέλλον περὶ τὸν τῆς φηφτωρ κυρίας
νὰ τῆς διασκεδάζομε μὲ διαμαρτυρίας.

Φασκέλωστα, βρε Περικλή, καὶ μουντζωστὰ κι' ἔστω,
καὶ λέγε σ' αὐτὴν Ρωμαικότῃν ἀφ' αὐτὸν σου βέστω.
Ταῦτα καὶ μένω Φασκούλης, κι' ἴλα καὶ οὐ ζήλας,
νὰ προσκυνήσης τὸν ντουρα καὶ τὸ μισὸ φηγγάρι,
καὶ νὰ φιλήσης τοῦ Ρεσιδ' ζυπόλυτο ποδᾶρι.

**Γιὰ τοὺς Ρωμιοῦσους φίστοι,
ποῦ μᾶς ζητοῦν καὶ βέστοι.**

Μεγάλως μ' εὐχαρίστησε μὲ τὰ γραφόμενά σου,
κι' ἀφοδοῦσε Φασκούλη, σ' αὐτὸς Νεσπορτσικὸς σέστω.
Δεῖξε καὶ τόλμη καὶ μισαλλὴ,
κι' ἀμέως σὲ παρακαλῶ
καὶ πάλι σ' τὸν χαμᾶλμασῃ νὰ πῆς νὰ τοῦ μιλῆσης
κι' ἐκ μέρους μου τὰ πόδια του νὰ τὰ ζαναφιλήσης.

Ὄν νὰ μὴ φθάσῃ, Φασουλῆ,
τόση μεγάλη μπόρα,
τοὺς Γουανληθες ἀπελαίει
κι' ἢ Ρουμανία τώρα.

Καὶ μόλις ὁ Τραϊανὸς σ'ὸν Πειραιᾶ προβάλλει
θέλει νὰ πείσῃ κατὰ γῆς μικροὶ τε καὶ μεγάλοι,
καὶ μὲ πολὺ παρουσὸν καὶ μὲ τὸ στόμα χάσκα
νὰ σκούζωμαι σ'ὸν πλοίαρχο Ρουμανία τραγιάσκα.

Πλὴν ἐπεὶ τὸν ἄλλον θέλει
κι' ὄλο τὸν Ρωμῶν τὸ κράτος,
κι' ὁ Δραγοῦμης ὁ μουσότης
μὲ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τέλει.

Ὁ μὲν βάρκα κολυμπήταξ νάμπη μέσα σ'ὸ βαπόρι,
καὶ τὸν πλοίαρχο νὰ φάξῃ τοῦ παθόντος ἀτροπολοῦ,
καὶ νὰ πάῃ καὶ σ'τὴν πρόμηνη, καὶ νὰ πάῃ καὶ σ'τὴν πλώρη,
καὶ τὴν λύπη νὰ κηρῶξῃ τοῦ δικοῦ μᾶς Βασιλεῖου.

Ὁδὸ μὴν κι' ὁ Ἀμεινάρχης νὰ σπείσῃ πρὸς αὐτὸν
μ' ἄγγεματα ναυτῶν,
κι' ἔμπρὸς σ'ὸν καπετάνιο μ' ἄλλους νὰ γονατίσῃ
κι' ἔκτειος γὰρ τὸ κῆρο συγγνώμῃ νὰ ζητήσῃ.

Πρὸς τούτους θέλει κι' ἀπαιτεῖ γράν κάσσις νὰ κτυπήσῃ
καὶ δίκαια ν' ἀνυμνήσῃν Ρωμῶνιν οὐραστά,
κι' ἔκτειος τὸν φυγόστατο Ζεῆθι νὰ τὸν πᾶνε
δεξιὸν χειροπόδαρ σ'ὸν πλοίαρχο μ'προστά,
μὲ κι' ἄλλους τοὺς βαρκάρηδες, ποὺ σάν Ρωμιοὶ σκαρτάδοι
μᾶς σ'ὸ βαπόρι χήμηξαν ν' ἀρπάξουν τὸν Ζεῆθι.

Ὅμως ἀπαιτεῖ καὶ θέλει μέσα σ' ἄλλα μεγαλεῖα
τῆς ἐστῆς τὰ κυροβόλα νὰ βροντήσῃ καὶ τοῦ Στόλου,
καὶ τὸν Κάρολον νὰ φάλλῃν ἐν πόμῃ καὶ τὰ Σχολεῖα,
Βασιλεῖα τῶν Ρουμῶνιν, καὶ τὴν θέλαν τοῦ Καρόλου.

Κι' ἐνθ' γράν κάσσις θὰ βροντοῦν, παῖνες καὶ πυρὰ
τρελλῆς ἀποθεώσεως,
νὰ πάῃ κι' ὁ Καλογορηὶς νὰ σκόξῃ τὸν παρὰ
τῆς ἀποθημῆσεως.

Κι' ὁ πλοίαρχος σάν πλοῖος νὰ κἀν πῶς δὲν θέλει
καὶ πῶς γι' ἀποχρημῶσαι πεντὰρὰ δὲν τὸν μέλει.

Δὲν τὰ δέχονται νὰ λήξῃσι τὰ δένηι τὸ Κουβέρο
μὲ σ'τὴν ἀνακροσθῆ...
ἐπεὶ πᾶσι δὲν τὰ πείσῃ
ἐπεὶ ἴσως θὰ πείσῃ
ἐπεὶ ἴσως θὰ πείσῃ
ἐπεὶ ἴσως θὰ πείσῃ

Ποῦ Τροῖο καὶ ποῦ Πάργα θὰ μ'πορέσῃ νὰ πληρώσῃ
τὴν ζημία μὲς τῆς τῆς;

Πῶς θὰ μ'πορέσῃν τρομαχὸς κροκοκύβη, φασαρία,
κι' ἀνακροσθῆς ἐστῆς,
καὶ λεμόνια καὶ πορτοκῆς γὰρ κούρσις καὶ κούρσις,
πομπᾶν λιγοθυμῆσαι;

Δὲν μ'πορεῖν νὰ μὴ πληρώσῃν γὰρ τὸ κῆρο τὸ βαπόρι
καὶ τὰ βενετικά σὰς ἄλλοις.

Ἰλα πάρτα... δὲν τὰ πέρνω, καπετάν Καλογορηῖ,
κι' ἔγχα λίσσα κι' ἔγχα μόλα.

Πῶς ν' ἀνθῆξουν εἰ Ρουμῶνι σ'ὸν Ρωμῶν τὰς προσβολὰς;
ἦταν σ'ὸ βαπόρι μέσα
κι' ἔνας Πρίγκηψ Τουρκᾶς
καὶ μὲ Τεῦρα Πρίγκηπῆσσα,
κι' ἴσως ν' ἔχεται μελιδάς
καὶ μ' αὐτοὺς τοὺς Τουρκᾶδες.

Καὶ δὲ Ρωμῶνιοι Πρίγκηψ ἦσαν μᾶς σ'ὸ βαπόρι
δεῖν μᾶς ἐπιτέθησαν ἐκεῖν' οἱ βαρκαδόροι.
Ἐτυχαν εἰς Πρίγκηψ ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα
κι' ἢ προσβολῇ νομίζεται γι' αὐτὸ μεγαλεῖτερα.

Τὸ προσελθὲν Βασιλεῖον βποῦ δικαίως φρίττει
γὰρ μὴ τέτοια προσβολῇ,
θέλει πρὸς τούτους, Φασουλῆ,
νὰ πάῃ κι' ἔλ' ἢ Σύνδοξ μὲ τὸν Μητροπολίτη,
κι' ἔνα μεγαλυκῶρον σ'ὸν πλοίαρχο νὰ φάλλῃ
καὶ νὰ τοῦ πῃ καπαρ' σ' αὐτὸ καὶ θιάκος σ'ὸ κεφάλι.

Καὶ γὰρ νὰ γίν' ἢ τελετῇ μ' ἄλλῃ τὴν πολυτέλεια
πρῶτα νὰ λθῇ κι' ὁ Βασιλεὺς μὲ ἀπὸ τὴν Δεκλεία,
καὶ εἰσεντας σ'ὸν πλοίαρχο τὸ χέρι μὲ τὸ ζῆρι
νὰ κἀν γύρους μαρκεῖος μᾶς τὸν σ'ὸ βαπόρι,
καὶ μὴ μὴ παρῆναι νὰ τοῦ ζητῇ γὰρ βαρκαδόρων φιάσκα,
καὶ φεύγοντας νὰ πῇ κι' αὐτοῖς Ρουμανία τραγιάσκα.

Μὰ θέλει πρὸς τοὺς ἄλλους, ἢ κι' εἶναι κᾶπως κόπος,
νὰ πάῃ κι' ὁ Δραγοῦμης μέσα σ'ὸ Βουκουρέστι,
κι' ἔμπρὸς σ'ὸν Βραβῆιον παρὼν ἀυτοπροσώπως
νὰ πῇ πῶς τῶσον τόνον ἢ Ρωμῶνιν ὕπῃσι,
ποῦ ἔχασε μὲ τούτον ὅσα τῆς ἔχουν κάνει
χαριστήματα κᾶς φιλέλλητες Ρωμῶνιοι.

Εἶναι καλὸ κι' ὁ Βασιλεὺς, ποὺ καθῆς, λένε τῶσοι
κι' αὐτὸ τὸ θέρος σκίπεται νὰ μᾶθῃ σ'τὴ Γραιτόα,
τὸν Βασιλεῖα τὸν Κάρολο νὰ πάῃ ν' ἀνεμῶσῃ
καὶ νὰ τὰ ποῦν σάν κι' ἄλλοτε κονιά σ'τὴν Ἀμπατοῖα.

Πρὸς τούτους θέλ' ἢ Ρωμῶνι κτυπήντας τὰ ποδάρι
νὰ σταλῇ κι' ὁ Θανάπουλος τὰ μαῦρα του χαβῆρια,
νὰ τοὺς ριχτοῦν σάν κι' ἄλλοτε Ρωμῶνιαις καὶ Ρωμῶνιοι,
κι' ἴσως ἢ ῥῆσι τῶν ὀργῇ μ' αὐτὰ νὰ ἐδωμῆναι.

Τέτοια ζητοῦσαι νὰ γενεθῇ ἢ προσφιλῆς Τραγιάσκα,
πλὴν τῆς ἀπῆντασις νὰ μᾶθῃ σ'τὴν ἄσῃ,
πᾶρε μονάχα τὰ λεπτὰ,
κι' ὅσο γὰρ τὰλλὰ ποῦ ζηταῖς κατὰ ψυχρῇ σου πλάσκα.

ἔχει καὶ τὸν ἄλλον ἢ ἀπῆντασις ἢ ἄλλοτε
ἢ καὶ τὸν ἄλλον ἢ ἀπῆντασις ἢ ἄλλοτε
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελῆσαι.

Γὰρ τοὺς Ἑλληνας ἐκείνους, ποὺ τῶδε λένε Βλαχοφῶνους,
Ἄλλα Σηλησοπολίτου συγγνωστῆ σπουδασιότης,
Γαλλοὶ μεταφρασθεῖσαι μᾶς σ'ὸν ἐσθῆν τῶς χρόνους
ὅπὸ τῆς γνωστῆς λογίας Οὐρανῆς Μεσορῆμῆτι.